

det væsentlige, og derfor ser Venstre frem til en livlig kommende debat om den danske udviklingsbistand, som vi alle sammen sætter pris på og er stolte af.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Inden for bistandspolitik er der noget, der hedder hvide elefanter, og jeg synes, noget tyder på, at Venstres ordfører er drønet ind i en sådan i spørgsmålet om ngo'erne.

Den impact-undersøgelse, som blev præsenteret for nogen tid siden, viste aldeles ikke det, hr. Hald Madsen siger, overhovedet ikke.

Tværtimod viste den, at man gennemgående magter opgaverne. Der er nogle dybde- og længdevirkninger, som det kan være svært at analysere, man vi har ikke redskaberne til at få dem ordentligt frem, og det har vi haft en forespørgselsdebat om.

Jeg ved ikke, om det er Venstres politik, at nu skal hele ngo-delen, som spiller en meget vigtig rolle i ministerens redegørelse, fordi den også i disse sammenhænge har noget at gøre med opbygningen af det civile samfund, tilsidesættes, fordi hr. Hald Madsen – ja, undskyld, jeg siger det – ikke har læst sine lektier godt nok. Der er faktisk meget ros til vore ngo'er.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Ikke overraskende er spørgsmålet om den frie markedsøkonomi jo et afgørende kriterium for Venstre, når vi snakker udviklingsbistand, og derfor vil jeg godt spørge, om det ikke bekymrer Venstre, at der f.eks. i den udmærkede rapport om folkemordet i Rwanda, som FN har udarbejdet, faktisk er en del meget hårde ord til IMF fra Verdensbanken, fordi man uden at skele til de store konflikter, der var undervejs i Rwanda, gennemtvang såkaldte reformer, der uddybede konflikterne, men hvor det meget arrogante svar fra repræsentanten for IMF var: Vi beskæftiger os ikke med konfliktforebyggelse.

Er man ikke nervøs for i Venstre, at denne insisteren på fri markedsøkonomi, at man vil nedbryde de statslige opgaver, de offentlige opgaver, i virkeligheden er med til at gøre nogle af disse lande endnu dårligere stillet, end de er i forvejen?

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Med hensyn til spørgsmålet om ngo'er. Det er simpelt hen et faktum, at f.eks. IBIS lever af staten, og det er et faktum, at de fleste ngo-organisationers projekter, i hvert fald over 50 pct., nok også 70 pct., kommer fra staten.

Jeg sagde her tidligere, og det gentager jeg, at ngo'erne i Danmark nok er nogle af verdens bedste, men at det er ved at udvikle sig til farlig industri, hvor afhængigheden af staten og den pågældende minister er for stor. Derfor kommer det ikke fra græsrodderne, og det er der, det skal komme fra.

Til Enhedslisten vil jeg sige om Rwanda: Jeg har altså set mange. De fleste eksempler, jeg har set på dårlig økonomistyring, har været planøkonomi, ikke markedsøkonomi, og derfor må jeg sige, at markedsøkonomien har været det redskab, som man har fundet er det mest rigtige.

Jeg er så enig med hr. Søren Søndergaard i, at der skal være en bedre koordination mellem FN, Verdensbanken og IMF. Jeg mener også, at det at stabilisere økonomien til markedsøkonomi er en måde at forebygge konflikter på, men at det kræver koordination er jeg enig med hr. Søren Søndergaard i.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg synes lige, det hører med i billedet – men det må vi læse bagefter – at hr. Jens Hald Madsen også får beskrevet ngo'erne som nogle, der tumler rundt over hinanden, laver de samme ting og ikke lærer af hinandens erfaringer. Disse og en række andre af den slags beskyldninger var der lige fra det første. Det glæder mig så, at det åbenbart var noget, der bare var løbet hr. Hald Madsen i pennen, og at han ikke mente det.

Så vil jeg lige sige med hensyn til statsafhængighed, at det er faktisk noget, vi har vedtaget. Vi har vedtaget, at det er vigtigt, vi har disse grupper, hvor mange mennesker laver et meget, meget flot stykke arbejde. Det er en fordel, siger vi, for den danske bistandspolitik, at vi har disse organisationer til at gå ind og gøre det, så det ikke alt sammen kommer direkte fra staten, bl.a. på grund af den uafhængighed, som faktisk er der. Vi har ikke kunnet påvise, at de bare var nogle artige børn, der hele vejen igennem gjorde, ligesom de fik besked på, men man har